

vi ikke dermed opstillet noget nyt Princip; dette gaaer Loven i det Væsentligste ud paa, idetmindste giver den sig ud derfor i alle mulige Retninger. Det er meget rigtigt, som den ærede Cultusminister har bemærket, at de Rigsdagsmand eller Folkethingsmand, som efterstræbe at naae praktiske directe Formaal, maatte kunne berolige sig ved Loven, men det er ligesaa rigtigt, at den, som affatter en Lov og fremfører et Forslag derom, og som vil, at man skal berolige sig ved saadanne praktiske Formaal, kan affatte Loven saaledes, at den kan naae disse praktiske Formaal paa den meest ligefremme Wei, og, naar der bliver gjort opmærksom paa, at ad den Wei, som de gaae, naaes ikke directe det Formaal, som Loven stiller, saa er det meget rimeligt, at netop disse Mænd, som ville det simple praktiske Formaal, slutte sig til hin Wei, og følge den, der er en slaaget Landvei. Jeg for min Part seer saaledes ikke, at der er nogen Feil — om der i det Hele er nogen Feil — hos dem, som have stillet Ændringsforslaget, men Feilen ligger aabenbart hos dem, som have bragt et Lovforslag ind, hvori der var en Bestemmelse, som, mildest talt, var sat paa en forunderlig Maade paa Skruer. Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 6te District (Mourier) har sagt, at han antog den anden Deel af Forslaget som den vigtigste. En af Forslagsstillerne har omtrent sagt det Samme, medens jeg for min Part betragter den første Deel som den vigtigste. Jeg vil imidlertid gjerne indrømme, at ogsaa hin anden Deel af Forslaget har sin store Vigtighed, men derimod kan jeg ikke indrømme, at den har alle de store Vanskeligheder. Hvorfor skulde den være saa vanskelig? Man gjør den vanskelig, idet man siger: For ethvert Embede, som bliver vacant, skal der strax indtræde en Lovbestemmelse om, hvorledes det Embede for Fremtiden skal sættes, men det er aldeles ikke nødvendigt. Vi kunne meget godt ansætte Embedsmænd under den Forudsætning, at de maae underkaste sig de Forandringer, som skulle blive gjorte med Embedets Vønning. Det er en almindelig Forudsætning, som er gjort med Embedernes Antal under Finantslovens Behandling, den vil altsaa komme til at ramme de geistlige

Embeder, enten denne Bestemmelse staaer deri eller ikke, saafremt Regjeringen vil lægge Mærke til hvad Finantsudvalget har foreslaaet, og hvori der her i Thinget ikke er gjort væsentlige Indsigelser. Jeg veed vel, det er ikke blevet noget Afstemningspunkt, men derfor har det ikke tabt sin Betydning, og jeg holder mig fuldt overbevist om, at en anden Begjering, som er gjort i Anledning af Finantsloven, ligeledes har fundet en temmelig almindelig Billigelse, idet den ogsaa vil blive taget til Følge for de geistlige Embeder, og derfor er denne Tilfætning her ikke saa vigtig. Den gaaer nemlig ud paa at affatte et Gagerement for samtlige Embedsmænd, og derunder vil da vel ogsaa være indbefattet de geistlige Embedsmænd. Skulde det nu træffe sig, at vi saa kom til et Gagerement for alle andre Embedsmænd, de Geistlige undtagne, saa vilde vi med Sikkerhed vide, at man ikke antog dem for at staae i samme Forhold til Staten. Naar dette er saaledes afgjort, eller rettere sagt, er et Haab, som her er udtalt paa en saadan Maade, at man næsten tør troe, at det om ikke saameget fjern Tid vil blive opfyldt, saa synes det mig, at denne Tilfætning, den Phrase, som her staaer om Vønningen for de med Jorder og Tiender etc. beneficerede Embedsmænd, at den ikke er noget Nyt, at der ikke er nogen Fare for at optage den i denne Lov, ligesom Faren for ikke at optage den egentlig heller ikke vil blive stor, thi man vil være under den samme Nødvendighed, naar man nota bene ikke vil komme til Erkjendelse af, at man virkelig mener at burde behandle de geistlige Embedsmænd anderledes end Statens øvrige Embedsmænd. Det er denne Erkendelse, hvorefter det Hele dreier sig (Ja!). Jeg vil naturligtvis, efter hvad der her er sagt, stemme for Ændringsforslaget, uden dog derved at sige, at det er saa overordentlig vigtigt, om det bliver antaget eller ei; thi jeg er overbevist om, at det allerede har gjort den væsentligste Nytte.

Cultusministeren: Jeg vil foreløbig bede Thingets Medlemmer om ikke at gjøre, hvad nogle af dem undertiden gjøre, at opfordre mig til at tale højere, da min Stemme undertiden er noget svag; thi, hvis de gjøre